

seria renunciar als beneficis que a tots pot reportar; no li queda, doncs, més que el segon, si no vol veure defraudats els seus desitjos. Per altra part, pensi aquest tal, que també es pot pecar per omissió.

Perquè, diuen alguns, no s'encarrega al Col·legi les funcions que volen encarregar-se al Sindicat? En primer lloc, el Col·legi, com a entitat oficial, no pot exercir certes accions que pot exercir el Sindicat, així com aquest no pot substituir a aquell en certes altres funcions. En segon lloc, el Col·legi, si bé ha plantejat alguns dels problemes que el Sindicat ve indicat a haver d'estudiar i procurar resoldre, la veritat és que el Col·legi no n'ha resolt cap, lo qual serà o perquè no ha pogut, o perquè són irresolubles. Si en més d'un quart de segle d'existència no ha pogut resoldre'ls, sigui pel que sigui, és inútil esperar més, i a que signin irresolubles, no podem conformar-nos-hi, sense fer una tentativa. Ens interessa massa!

Diuen altres perquè crear entitats noves? perquè no ho fa l'Associació General de Metges de Llengua Catalana, lo que ha de fer el Sindicat? Senzillament, perquè l'experiència ha demostrat, que aquesta ja té prou feina amb els Congressos, el seu fi principal és molt distint i dista molt de tenir inscrits en les seves llistes la majoria dels metges catalans. Dons resoltament, lo millor es a *funció nova, orgue nou*. Però aquest orgue pot i creiem que deu anar d'acord i amb bona harmonia, no sols amb els Col·legis i l'Associació, sinó amb totes les entitats mèdiques de la nostra terra, sense distinció de cap mena.

Tot conservant la seva independència, entenem que el Sindicat de Metges podrà federar-se amb els seus iguals d'altres terres, per a les necessitats comunes, així com establir aliances amb els similars, el de Farmacèutics p. e., per aquelles coses en les quals puguin prestar-se mutu apoi.

Aquest és el concepte, que tinc, de lo que ha d'ésser el Sindicat, i crec en això interpretar el sentir dels companys de Comissió, així com el del manament de Tarragona; concepte que convenia aclarir, donada la desorientació que regna entre els companys. Si la majoria respon, entenc, repeteixo, que es podrà fer molt en profit de tots i amb gran satisfacció dels que hi hagin intervingut; si fracassa per falta d'adhesió de la majoria, resultaran unes energies malaguanyadament esmersades pels iniciadors, segurament no del tot perdudes, encara que potser per molts no degudament agràides. Però, qué importa la falta d'agraïment, si el millor premi de les accions bones està en la satisfacció íntima d'haver-les realitzades? Així és que si el cas ve, ens retirarem apesaratats d'haver fracassat, però satisfets de la nostra tasca generosa, malgrat hagués sigut incompresa i desagradada (1).

(De *Anals de l'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya*. Novembre, de 1919.)

(1) Malgrat estigui potser un xic fora de lloc, s'gui'm permès dir, que jo entenc que en la sindicació de tots els estaments s'hi podria trobar la solució; no sols de tots els conflictes socials

Germanor ⁽¹⁾

pel DR. LL. VILA ABADAL.

Complerta una tasca tenim en aquest segon número de nostre BUTLLETÍ a fer-vos-en mostra perquè fruïu amb el treball realitzat en l'Assemblea de delegats de totes les Comarques de Catalunya i veieu ja plenament l'orientació que porta el S. M. C.

Es necessari a l'ensemps que vos feu càrrec que la feina del S. M. C. no pot ni deu realitzar-la una Junta, ni tan sols una Assamblea, és feina de tots; és tasca complexa que requereix l'ample esperit de germanor de tots els col·legues de Catalunya.

No cregueu que per què viviu en un recó de nostra muntanya, barrejat entre la multitud d'una ciutat populosa, sigui per això vostre afer menys necessari i menys profitós. Penseu en treballar, que sou ajut per vostres companys i per la societat que espera vostre concurs continuat.

Penetreu-vos-en bé, car aquest esperit de dret i deure vos imposa l'alt servei que a la societat presteu. Fixeu-vos bé en el treball que ha realitzat l'Assemblea de vostres representants i unint-vos de cor i de fet als acords presos.

Si algun sacrifici individual heu de fer no vos raquí, quantes voltes un deu depositar son voler en bé de l'harmonia entre tots i de la necessitat de tots. Esteu segurs que ben units els fruits que collireu seran abundants, que alguns són els ja recollits, mes vos repetim, tot imposa un petit treball, és poc, però la Junta Directiva vos el demana a tots, és que no vos feu peressosos a contestar a quan s'us demani; és que no sigueu rezelosos en indagar les intencions alienes. Penseu que la feina que ens hem imposat és feina de bona fe, sens glòria, ni nom, no busquem més que la satisfacció de complir el més perfectament possible la missió que ens haveu encarregat i esperem assolir sempre amb vostre ajut, sempre amb la cooperació de tots.

Els avantatges de la sindicació mèdica

Els nostres ideals

pel DR. R. ARQUÉS

Hora és ja que s'acabi per sempre l'odiosa tirania a què està sotmesa la classe mèdica; som homes lliures i com a tals volem viure. Per a conseguir-ho, hem arriat totes les banderes individualistes, hissant la única i excel·sa bandera que ens ha d'unir a tots per al benestar de cadascú.

Si la nostra actuació és enèrgica, si apar que cal sacrificar la llibertat de l'individu po-

sinó també de la qüestió política, puix si cada estament contribuís amb llurs representants lliurement elegits, a la designació dels administradors del pro-comú i dels legisladors i governants del país, altra selecció es faria, que avui amb el sufragi universal inorgànic, mitjançant el qual s'intronitzen els desaprensus, xerraires i poca-vergonyes la major part de les vegades i tret de rares excepcions.

(1) Aquest article fou escrit per a publicar-se molt abans, i no pogué ésser per haver de donar cabuda forçosa a altre original. Malgrat el retràs amb què es publica, resulta ésser d'actualitat.—Nota de la Direcció.

sant-li certes traves i imposant-li determinades obligacions, és perquè la condició *sine qua non* és restringir la llibertat de l'individu si volem assolir l'emancipació de la col·lectivitat.

Kant, el cèlebre filòsof alemany, considera la llibertat externa com un complement de la llibertat interna segons una Llei Universal de Llibertat, i per aquest motiu accepta com a legal tota acció coactiva de tots per aconseguir la llibertat individual, brollant-ne d'aquesta magnífica doctrina la conclusió que diu: *Sigues persona i considera als altres com persones*.

Per aquest mateix principi, en crear una organització ben disciplinada de la classe mèdica, volem evitar que el metge usurpi atribucions d'altri i que el desenrotllament de les seves energies no tanqui una coacció a la llibertat dels altres companys arrebaçant-los lligítims drets; no pretenem amb això coartar la llibertat de l'individu, ans al contrari, volem que el lliure ús de la pròpia llibertat pugui coexistir amb la llibertat dels altres companys.

Per a conseguir els nostres propòsits, es fa indispensable la unió de tot els metges. Vivim en un país on no s'escolten els precs però es cedeix a les amenaces i on més de vint anys d'actuació Oficial dels Col·legis de Metges, s'ha fet ben palès el fracàs dels tràmits burocràtics i precs més o menys respectuosos als poders constituïts, per a l'assoliment de les nostres reivindicacions; així és com hem arribat a tal grau de servilisme i esclavitud, que malgrat haver-nos negat tot ço que és de justícia, encara se'ns vol negar el dret de viure i obligar-nos a prestar molts serveis que després es paguen amb subterfugis i enganys. Ja és hora d'acabar d'una vegada amb tantes humiliacions; la nostra paciència s'agota i les necessitats cada volta més imperioses de la vida ens obliguen a cridar ben fort per què ens sentiu tots aquells que ens han de sentir de grat o per força. PROU! Tenim medis més que suficients per al triomf dels nostres ideals; cal tan sols molta DISCIPLINA I CONFIANÇA entre els companys.

Heu's aquí un breu resum del nostre programa:

Volem la unió de tots els metges per a augmentar el benestar comú.

Volem que el metge sigui un home lliure, emancipant-lo completament de la tutela i tirania de l'Estat, Corporacions, Entitats, Companyies i Públic.

Volem que tots els serveis prestats pel metge siguin retribuïts com cal, sens *retrasos ni descomptes*.

Volem assegurar la situació econòmica present i futura dels metges i llurs famílies, com a medi de sanejament; no, ni remotament, com a finalitat suprema limitada a la satisfacció egoística individual.

Volem que dintre del seu Partit, el metge sigui respectat per tothom i sobre tot pels altres companys, remunerant-se-li degudament els serveis que prestei, assegurant-lo a l'ensemps contra els clients morosos.

Volem fer una minuciosa revisió de totes